

TAU

FRANCISCAANSE
SPIRITUALITEIT
VANDAAG

TAU SPIRITUALITEIT VERDIEPING ACTIVITEITEN REIZEN EN TOCHTEN LOKAAL
CONTACT

BEN IK DAN MIJN BROEDERS HOEDER?

Ik ben zuster Lieve Boschmans, 52 jaar en reeds 13 jaar claris in Stabroek. Voordien werkte ik als bediende in het notariaat. Daar lag de focus op het uitwerken van de wet in akten. Mijn roeping heb ik pas laat ontdekt. Ik merkte wel steeds meer en meer dat mijn interesses en kijk op het leven heel verschillend waren dan die van mijn familie, vrienden en collega's.

Na een leven van zwaar feesten, uitgaan en hard werken groeide bij mij een heimwee. Meer en meer hield de vraag, *hoe ik God in mijn leven op het spoor kon komen*, mij in haar greep. Anderen waren dan vooral bezig met hoe hoger te komen, beter te worden, zoveel mogelijk opportuniteiten in het leven te grijpen. We konden soms uren filosoferen en discussiëren over de zin van het leven. En

met de vraag *"Aan welke wereld wil ik meebouwen?"* groeiden onze wegen uit elkaar.

Of je nu een leven in stilte leeft, of een leven met overdadige geluiden of prikkels... hoe ouder je wordt des te sneller je de tijd ervaart. Ook als contemplatieve claris denk ik soms wel eens: *"Wat blijft er recht in het zog van dat voorbijrazende leven?"*.

Bij deze vraag borrelde bij mij de oproep: *"Wat heb jij gedaan voor één van Mijn schepsels...?"* op. Ik zie mezelf als passant in deze mooie Schepping. Wat doe ik om deze zo leefbaar mogelijk door te geven aan toekomstige passanten (zowel: mens, - dier, als plant). Ook zij zijn mijn broeders, ook al zie ik hen niet meteen of ligt hun bestaan in een verre toekomst.

Als claris leert de regel van Clara me dat naast ons gebedsleven het vooral de *"zorg voor de zieke zuster"* is die centraal staat in ons leven. Dat lijkt evident maar blijft uiteraard een uitdaging, omdat dit nu net niet meteen iets is wat ik leerde op de schoolbank of in de sportclub. Daar leerde ik vooral te kijken naar de ander als een mogelijke concurrent.

Die balans maakt dat ik me soms een koorddanser voel, want wat je jong hebt geleerd,...!

Mijn kracht hiervoor put ik uit ons gebedsleven. Bidden verbindt en doet me kijken naar de dingen als zijnde "Dieu donné!". Maar het is dankzij mijn medezusters dat ik die ruimte krijg. Als claris in Stabroek proberen we een hedendaagse invulling te geven aan een leven vanuit het evangelie met de spiritualiteit van H. Clara in ons biddend hart. Samen met medezusters op weg kunnen gaan, zoekend naar de zin van *het - en ons leven*, met onze focus op God, vraagt de nodige flexibiliteit. Dat is voor mij net die Broederschap van Franciscus en Clara. De zusters die mij gegeven zijn helpen en stimuleren mij in moeilijke tijden. Waar ik hard word voor mezelf houden zij mij in hun zachtheid een Spiegel voor die me laat kijken naar mezelf met de blik van Christus. Niets is zo zalig als een plek waar je zonder enige moeite en in alle rust je noden kan toevertrouwen. Die energie is voelbaar... niet enkel voor ons. Ook bezoekers merken deze *'positieve vibe'*.

Wij leven ons leven dan wel in het verborgene... in die stilte creëren we samen een oase van rust en een plekje van vrede voor deze drukke wereld waar je even op adem kan komen.

Met dank aan Zr. Lieve Boschmans